

ЦЕНА НА ВЪСТНИКА:
 За България годиш. . . 6 л.
 За 6 месеца 3 л.
 За странство год. . . 8 л.
 За 6 месеца 4 л.
 Всичко, що се отнася до
 вѣстника, се адресира:
 до редакцията на в-къ
 „Свѣтътавица“ — гр. Варна.

СВѢТКАВИЩА

НЕЗАВИСИМЪ ПОЛИТИЧЕСКИ ЕЖЕНДНИКЪ.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО ВСЪКА НЕДЕЛА

Редакторъ-Стопанинъ: СЛ. ХРИСТОВЪ.

Телефонъ № 311.

За обявления се плаща:
 1 левъ на първа страница
 и 40 ст. на четвърта страни-
 ца и гарнизонна цена.
 За обявления на ежече-
 ният мулетаж се взема
 по 05 ст. на дума.
 Незаконни писма не се
 приематъ.
 Тукъ . . .

Варненско Градско Общин. Управление.

Обявление

№ 21164.

гр. Варна, 19 ноември 1911 год.

На 417 януарий 1912 год. часа до 4 слѣдъ пладне, въ помѣщението на Варненското Градско Общинско Управление ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за отдаване на прѣдприемачъ:

Направата на канализацията на гр. Варна, понеже договорътъ съ първитѣ прѣдприемачи Н. Дафиновъ и Вл. Пѣйчевъ е унищоженъ.

Приблизителната стойностъ на прѣдприятието възлиза ни 2,000,000 (два милиона) лева.

Желающитѣ да взематъ участие въ търга трѣбва, съгласно чл. 49 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия, да внесатъ залогъ 5% върху тая стойностъ, а именно 100000 (сто хиляди) лв., въ удостоверение отъ Българската Народна Банка или Земледѣлческата Банка.

Прѣдложенията за намаление или увеличение трѣбва да станатъ върху единичнитѣ цѣни, въ проценти, безъ дробни.

Конкуренцитѣ трѣбва да се съобразяватъ и съ членоветѣ 11, 12, 13 и 14 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия. Тѣ сж длъжни да укажатъ въ офертитѣ си за какъвъ видъ канали съ кръгло напрѣчно сѣчение, съединителни парчета (отклонения) и край улични утоци офериратъ, за цементобетоноти или за каменинови и отъ гдѣ ще бждатъ доставени тия материали—отъ чужбина или ще бждатъ мѣстни.

Тържната комисия ще приема прѣдложенията до горѣозначения день и часъ. Слѣдъ това никакви прѣдложения или заявления не ще се взематъ подъ внимание.

Книжата могатъ да се видятъ всѣки при-сѣственъ день въ канцеларията на водоснабдението и канализацията при Варн. Град. Общин. Управление.

Кметъ: И в. Ц е р о в ъ.

Началникъ на водоснабд. и канализ.

Инженеръ: П. Б о н ч е в ъ.

НИКОЛАЙ КИРИЛОВЪ, ВАРНА.

Телефонъ № 135, II уч. ул. „Малка Прѣславска“.

СПЕЦИАЛНО
 ЕЛЕКТРОТЕХНИЧЕСКО & ИНФОРМАЦИОННО
 БЮРО

Информира и прѣдставява разни електротехнически фабрики по слободителни и освѣтителни инсталации също и наемане на помѣщения, продажби на имоти и служби на всички отрасли на търговията, промышленността и занаятитѣ. Всѣки день и часъ е на разположение по всички свѣденя и улеснения потребитѣли на гр. Варна, цѣла България и въ странство. Приематъ се и застраховки: за животъ на дружество „Ню-Йорк“ и за пожаръ на дружество „Феникс“.

Христо Курчевъ = Варна

съ клонъ Бургазъ.

Английски импортьоръ съ постоянни складове на:

- Антрацитъ за газожени мотори; :: :: :: :: ::
- Камени вжглища специално за фабрики; :: ::
- Кардифъ за отопление и за желѣзари; :: :: ::
- Коксъ, чулукъ и тухли огнеупорни за пѣяри; ::
- Керамиди марсилски и др. :: :: :: :: :: :: :: ::

Цѣни умѣрени. — Поръчки акуратни.

7—25

Полагане основния камъкъ на Търговското училище въ Варна.

(Продължение отъ бр. 83).

Промѣнитѣ, които станаха въ нашия стопански животъ издигнаха и значението на търговско индустриалната класа и подчертахъ нейното бждящо значение въ първитѣ редове на обществения животъ. Нашия търговецъ и индустриалець прѣстана да живѣе лично само за себе си и въ своята тѣсна есна сфера. Отъ хора на тѣсно личния интересъ нашитѣ търговци и индустриалци почнаха да ставатъ активни личности на общественитѣ интереси и на

политиката. По много въпроси тѣ ставатъ също така меродавни както и високоставения чиновникъ, който въ послѣдне врѣме бѣше главния обновител на нашата страна. Найсетнѣ измѣни се и външната физиономия на нашия търговецъ въ смисълъ на лична култура, животъ и пр. Всичко това несъмнено подига значението на професионалното образование и особено на търговското образование, като такова, което води къмъ сферата на по-обезне-

ченитѣ слоеве на нашия живот и къмъ също така почетно положение въ обществото, както и общото образование, което само по себе си, безъ специална подготовка, днесъ води къмъ най долния степенъ на чиновническата кариера. За нашествие на България да бждешъ търговецъ или служащъ въ някоя кантора, банка, фабрика и пр. стана също така почетно занятие въ лицето на обществото, както и да заемашъ една висока държавна длъжностъ. Почна да се мисли и върва че въ едно търговско индустриално прѣдприятие се работи не само съ обичай и стара рутинна, но и съ знание и спекула, почиваща на тѣзи знания; че стопанската дѣйностъ изисква същия интелектъ и морални сили, както и дерижирането на държавната машина съ тая разлика, че въ първия случай за човѣка се откриватъ много по-широки сфери и аванси отъ колкото въ втория.

Тѣзи сж споредъ нашето разбиране причинитѣ които издигнаха напоследѣтъкъ значението на търговското образование въ очитѣ на нашитѣ бащи и на нашето търговско съсловие.

Благодарение на станалитѣ промѣни въ нашия стопански животъ и особено на търговията, числото на учащитѣ се въ търговскитѣ училища за последнитѣ 4-5 години се е удвоило. Въ тая категория влиза и нашето търговско училище, което прѣзъ 1907/08 година, при четире курса, е имало 118 ученика, когато тая година, слѣдъ връщането за последнитѣ двѣ години на много кандидати, то пакъ има 162 ученика. Несъмнено е че ако ние разполагаме съ нужното помѣщение сега щѣхме да имаме по-вече отъ 200 ученика, въпрѣки нашата висока такса за учене, сравнително съ държавнитѣ търговски училища.

А това порастване числото на нашитѣ ученици стана въпрѣки отворенитѣ слѣдъ него подобни училища въ Бургазъ, София и Пловдивъ, което не ни попрѣчи да изпуснемъ на нашия назаръ 90 ученика—абитуриенти, много отъ които напълно оправдаха нашитѣ надѣжди и сторенитѣ отъ камарата жертви. Тоя фактъ се дължи не само на общия икономически и търговски ръстъ на нашето отечество, който, както казахме, подигна значението на търговското образование въ цѣлата страна, но и на особенното съживяване на градоветѣ, които се дережиратъ отъ икономическото положение на гр. Варна. Таква градове като Добричъ, Каварна, Балчикъ, които на прѣдватъ твърдѣ бързо ни изпращатъ всѣка година всѣ повече и по-вече ученици.

Естествено е, че нараствашата по тоя начинъ нужда за търговското образование въ района на камарата става нейна

сериозна грижа, а удовлетворението на тая нужда трѣбва да става съ съществуващото търговско училище, като то се уреди така че да може да побѣри всички младежи, идѣщи отъ околнитѣ градове и отъ района на камарата.

Тоя въпросъ бѣ подложенъ на обсъждане въ последната сесия на камарата, слѣдъ което се дойде до заключение да се построи собствено здание, нагодено споредъ специалнитѣ нужди на училището и достатъчно широко за да побѣри всички кандидати отъ района на камарата, както и такива които биха съ явили отъ други мѣста на страната ни.

Обстоятелството, че едно здание за подовна цѣль не е по бюджетнитѣ сили на камарата не можа да спрѣ последната отъ мисалта да се земе съ реализирането на това дѣло. Назрѣлата нужда и сериозното отношение на камарата и на всички нейни членове къмъ разумното и цѣлесъобразно удовлетворение на подобна нужда, бѣха толкова силни, че събранието на камарата рѣши на първо мѣсто да прѣдвиди въ бюджета за 1911 г. за училищно здание 25000 лв., които по липса на достатъчни приходи, се заеха отъ стари икономии. Едновременно съ това членоветѣ на камарата, проникнати отъ високо културно значение на това дело, веднага още въ сжщото заседание запасаха една сума отъ 6000 лв. Нѣма съмнение, че тая първа подписка на членоветѣ на камарата послужи за голѣмо насърчение на бждашата дѣйностъ на строителния комитетъ. А трѣбва да си признаемъ че ролята на последния бѣше твърдѣ тежка и деликатна, като имаме прѣдвидъ обстоятелството, че нему се възлагаше една мисия, която не тѣй подхожда на нашата слаба въ икономическо отношение страна. Дѣйствиелно фактътъ, че въ напредналитѣ държави повечето търговски училища съществуватъ благодарение на частнитѣ пожертвования, бѣше едно голѣмо насърчително срдство за камарата и за комитетътъ, обаче малко сж у насъ такива лица, които могатъ да жертвуватъ голѣми суми за таква цѣль. По тая причина на комитетъ не оставаше нищо друго освенъ да се уповава на широката маса на нашитѣ търговци, индустриалци и други дѣйци въ стопанското поле. Ако въ Европа и Америка си казахме ние, често едно учебно заведение изниква на частнитѣ пожертвования на едно или нѣколко лица, въ България това може да стане съ подребнитѣ пожертвования на едно или нѣколко лица, съ мнозинството наши търговци, съ колективното участие на търговската маса, по същия начинъ като едновременно търговецъ и еснафинъ до освобождението, съ своитѣ материални жертви

е давалъ начало и животъ на богатото съ исторически резултати наше учебно дѣло. Съ това мисля ще се издигне по вече моралната стойностъ на прѣдприятното дѣло, което отъ достойние на нѣколко оцастливени отъ сждбата лица ще стане дѣло на широката инициатива, която ще служи винаги като възпитателно начало на бждашитѣ поколения.

Полученитѣ резултати доказатъ, че строителния комитетъ добръ е познавалъ срдцата, въ която му прѣстоеше да работи. Нашия търговецъ и индустриалецъ, винаги отзивчивъ къмъ всички филантропически и патриотични начинания, бѣ особено щедъръ къмъ интересуващото ни дѣло.

Дългъ на камарата и на строителния комитетъ е да подчеркна тука неупоримия фактъ, че нашето прѣдприятие едва ли би могло да се реализира така скоро, ако ние не бѣхме получили солидната подкрѣпа на нашия общински съвѣтъ, който съ голѣма охотаност снабди съ едно мѣсто отъ 6000 кв. м. Вниманието и заслугитѣ на Варненския Общински Съвѣтъ къмъ това дѣло сж толкова по голѣми, че той, слѣдъ какни бѣше опрѣдѣлилъ едно мѣсто за цѣлта, благоволи да ни го замѣни съ сегашното, което е три пѣти по голѣмо и се намѣрва при една отъ най красивитѣ части на града, до самата морска градина и срдцу отворената частъ на Черно море - главната стилия на нашата външна търговия. Обаче схващането значението на нашето културно дѣло отстрана на Варненски общински съвѣтъ не се спрѣ само на това; за да види по скоропното реализиране на едно дѣло, което ще има безспорно значение и за подигане на самия градъ, съвѣтътъ въ тази годишната си сесия прѣдвидя, като първа помощъ една субсидия отъ 5000 лева за постройката на училището.

На второ мѣсто, слѣдъ варненския общински съвѣтъ, считамъ за дългъ да укажа на щедрата помощъ на варненския окр. съвѣтъ, който вотира въ тази годишната си сесия за постройката на училището сжщо 5000 лева и наредъ съ общината, всѣка година е субсидиралъ училището до толкова до колкото сж позволявали неговитѣ бюджетни срдства.

И държавата не закъсѣ да даде своето цѣнно съдѣйствие. И тя на първата покана на строителния комитетъ се отзова като обѣща не само морална подкрѣпа но и вписа на бюджета си една крупна сума. А отъ тая готовностъ комитетътъ черпи най-голѣмъ куражъ за щастливото изпълнение на смѣлото си начинание.

Най сетнѣ ще си позволя да бжда може би малко нескромно, като спомена имената на нашитѣ частни дарители, — онѣзи,

които дадоха сила и куражъ на камарата и на строителния комитетъ да прѣдприматъ едно рѣдко за нашитѣ условия дѣло и до сега сж ни поднесли общата сума 24,640 лева.

Възможно е, че много отъ присѣтствующитѣ, при пращанката на горнитѣ лични пожертвования могатъ да си зададатъ въпроса: какво прѣдставлява това за развитието на нашата страна, въ сравнение съ онѣзи многобройни нужди, които се удовлетворяватъ ежедневно съ държавнитѣ и др. обществени срдства. Да, съгласенъ съмъ, че българската държава съ голѣма леснотия би могла да построи едно търговско училище въ гр. Варна и по тоя начинъ да удовлетвори безъ всѣкакъв шумъ една нужда отъ тоя край. Обаче на насъ инициаторитѣ на това дѣло, не сж важни толкова онѣзи суми, които ние събираме за една скромна постройка, за насъ е важенъ она мораленъ капиталъ и онѣзи обществени амбиции, които се влагатъ въ това дѣло и които ще служатъ като назидание на нашето потомство. И когато споменахме имената на нашитѣ дарители ние прѣсѣлвахме именно тая цѣль. Ние споменахме тия имена не толкова да увѣковчимъ дарителитѣ, а да изтъкнемъ единъ прѣсенъ фактъ, отъ който бждашето поколение ще черпи сили и енергия за културни изблици. Наредъ съ това нѣма да скрия симпатичната за насъ търговцитѣ и прѣдставителитѣ на търговската камара идея: да се начертае малко по другъ пътъ на развитието на нашето професионално учебно дѣло — пътятъ на частната и на автономната обществена инициатива. Че тая идея носи съ себе си здрави зародиши за нашето бждаще развитие се вижда отъ това, че нашия примѣръ се последва и отъ другитѣ камари.

Нека, прочие, се надѣваме, че чувствата, които сж ръководили насъ и нашитѣ дарители ще послужатъ за много по-важенъ основенъ камѣкъ отъ тоя, който ние сме се събрали да полагаме тука, — за издигането на друго нетленно здание — храмътъ на онѣзи човѣшки добродѣтели, които даватъ истинския смисълъ на нашето съществуване и подигатъ нашето човѣшко достоинство.

Азъ моля почитаемитѣ дарители да ме извинятъ за това, че изнесохъ тука публично имената имъ. Ако сторихъ това, то е поради желанието ми да отбѣлжа отрадни фактъ, че нашата България, колкото и да е лишена отъ онова лично благоденствие, съ което разполагатъ състоятелнитѣ слоеве на напредналитѣ държави, колкото и да стои далечъ отъ чудесата на европейската и американска филантропия, крие въ душата си такива самородни елементи на човѣчностъ и общественостъ,

които сж най-здравия циментъ на една нация и даватъ гаранция за нейното правилно, културно и общественно развитие.

Слѣдъ тая мощна подкрѣпка, която горѣспоменатитѣ господа указаха на дѣлото на комитетѣтѣ, ние имаме пълно основание да вѣрваме, че сжщитѣ чувства възбудватъ и другитѣ прѣдставители на нашата търговия и че тѣ, споредъ своитѣ сили и разбиране, сжщо ще дойдатъ на наша помощ.

На край като отправямъ искривитѣ благодарности отъ името на Варненската търговско-индустриална камара и на строителния комитетъ къмъ нашитѣ скжпи гости г. министръ Прѣдседателя, Н. В. Прѣосвѣщенство Митрополитъ Симеонъ Прѣславски и всички външни и тукашни лица, които удостоиха съ своето внимание нашето тържество, прося извинение за безпокойство, което имъ причинихме въ едно отъ най-работливитѣ врѣмена отъ годината. Смѣя да ви увѣря, г. министре, и Ваше В. Прѣосвѣщенство, че Вашето присѣствие тука даде още по-голяма смѣлостъ на инициаторитѣ и дарителитѣ на това дѣло, което ако ние разполагаме съ Вашата морална подкрѣпка, ще се развие и може би въ близко бъдаще, до толкова, че ние ще можемъ наскоро да се гордѣмъ съ първата търговска академия въ Варна. Азъ мисля, че това удобно и красиво къше на Черното Море, което е привлѣкло вниманието на моряка и търговеца още прѣди 25 вѣка и съ което сждбата е ошастливила нашето отечество, е достойно за тая честъ.

Една присжда

по многошумното дѣло Н. Николовъ — варненскитѣ учители.

На 15 октомври въ Русенския Апелативенъ Сждъ се разгледа дѣлото на учители Никола Николовъ противъ 33 свои колеги. Споредъ важността на това дѣло, ний даваме изцѣло мѣсто на произнесената отъ Апелативния Сждъ присжда:

Присжда № 859

гр. Русе, октомври 15 день, 1911 г.

Въ името на Негово Величество Фердинандъ I царь на българитѣ.

Русенскитѣ апелативенъ сждъ углавно отдѣление на петнадесети октомври 1911 год. въ открито сждбно заседание въ слѣдующия съставъ: и. прѣдседателъ Ив. Павловъ, членове: М. Генчевъ и Д. Йосифчевъ при под-секретарь Добри Кючуковъ и въ присѣдствителство на прокурора Д. Данчевъ, слуша доложено отъ члена М. Генчевъ углавно дѣло № 568 по описа за 1911 год. заведено по апелативната жалба на Никола Николовъ, учителъ въ гр. Варна противъ присждата на Варненския окр. сждъ отъ 18 май 1911 год. подъ № 437.

Обстоятелствата на дѣлото сж:

Варненския окр. сждъ съ присждата си отъ 18 май 1911 год. подъ № 437 е привалъ подсждимитѣ (слѣдватъ имената на 33 учители и учители) всички отъ гр. Варна за не-

виновни въ това, че тѣ чрѣзъ подадената и подписаната отъ тѣхъ телеграма отъ 19 май 1909 год., напечатана въ в. „Камбана“ брой 563 отъ 21 май с. г. подъ заглавие „учителитѣ искатъ свѣтлина“ сж нанесли обидна и клевета на Варненския учителъ Никола Николовъ, вслѣствие на което ги оправдалъ по това имъ обвинение и отхвърлил заведенния противъ тѣхъ граждански искъ отъ Н. Николовъ като неоснователенъ.

Вслѣствие възвнатата жалба на Никола Николовъ гражданския по дѣлото ищецъ, Русенски апелативенъ сждъ е завелъ възвнато углавно дѣло № 568/911 година, което като разгледа на 15 октомври 1911 година, за разрѣшенето му взе въ съображение слѣдующето:

I. — Че подсждимитѣ не се признаватъ за виновни за извършване на прѣискуемото имъ съ прѣсждино дѣяние.

II. — Че отъ съдържанието на инкриминираната телеграма се вижда, че въпросната телеграма е била изпратена до Министра на просвѣтата, и че съ сждбата телеграма се излага какво Варненскитѣ граждани изнасяли чрѣзъ тамкашнитѣ вѣстници, че учителитѣ Никола Николовъ вършилъ безправствени работи съ дѣцата имъ неговии ученички, което било констатирано отъ двама училищни настоятели и главния учителъ и което било съобщено своевременно на окръжния училищенъ инспекторъ Велевъ. Съдържанието на инкриминираната телеграма не е само по себе си обидно за потърпевшия Никола Николовъ, въ нея телеграма не се съдържатъ обидни изражения. Цѣльта която сж гонели обвиняемитѣ съ подаването на телеграмата се вижда отъ самото ѝ съдържание, а именно обвиняемитѣ както се каза по-горѣ сж искали анкета за честта на учителството, защото Варненскитѣ граждани изнасяли чрѣзъ тамкашнитѣ вѣстници, че учителитѣ Никола Николовъ вършилъ безправствени работи съ дѣцата — неговии ученички, а пъкъ че подобни работи е имало напечатано въ Варненскитѣ вѣстници, това става явло отъ приложенитѣ къмъ дѣлото броеза на вѣстницитѣ „Извѣстникъ“ и „Търговски Фаръ“, които се издаватъ въ Варна.

III. — Че къмъ дѣлото липсватъ доказателства, отъ които да се вижда, че безправствени дѣйствия, въ които потърпевшия се обвинява отъ вѣстницитѣ да е вършилъ съ своитѣ ученички, сж биле измислени отъ нѣкои учители, които да сж получавали дѣцата да говорятъ противъ своя учителъ и че обвиняемитѣ, макаръ да сж знаели за невѣрността на изнесенитѣ чрѣзъ печата факти за главния учителъ Никола Николовъ, при все това сж подали до министра на просвѣтата инкриминираната телеграма съ цѣль да обидятъ и клеветятъ речения учителъ Показанията въ случая на потърпевшия свидетелъ Никола Николовъ, който разправя, че учителитѣ Широкова и Илиева заемавали службата си, по която причина той имъ правятъ обѣдѣжки и имъ искалъ обяснения, и че тѣ за да му отмъстятъ, биле скрили противъ него невѣрни работи и получавали ученичкитѣ му да го обвиняватъ въ безправствени работи спрямо тѣхъ, показанията на училищната слугиня Стефана Иванова, че учителитѣ Широкова и Илиева сж убѣждавали и нея да говори противъ учителя Никола Николовъ и показаната на Владимиръ Кусевъ, който показва, че усѣтитъ билъ да е имало давление върху училищната слугиня Стефана Иванова, когато е запитвалъ послѣдната въ качеството си на прѣдседателъ на дисциплинарната комисия при гледане дисциплинарното дѣло заведено противъ Никола Николовъ, не убѣждаватъ сждѣтъ, че подсждимитѣ, при подаването на въпросната телеграма

сж знаели за клеветническото ѝ съдържание и при все това сж подали тая телеграма съ намѣрениа да клеветятъ потърпевшия. Никола Николовъ се явява лице заинтресувано въ случая. Свидѣтелката Стефана Иванова твърди, че е изпждена отъ училището, по настояването на учителката Широкова, отъ главния учителъ Христо Кировъ, слѣдователно тя има основание да бжде недоволна отъ Широкова и да даде пристрастни показания по отношение на нея. Владимиръ Кусевъ нищо положително не твърди, а само усѣтитъ, че имало давление върху училищната слугиня. Обаче отъ показанията на другитѣ свидетели Матей Недковъ, Сава Велевъ, отъ приложенитѣ къмъ дѣлото писмени документи по изслѣдването постжката на Никола Николовъ съ ученичкитѣ си, което разслѣдване е станало отъ училищнитѣ власти, става явло, че министерството на просвѣтата много сериозно е погледнало на писаното отъ вѣстницитѣ и на телеграмата на подсждимитѣ, искали е било обяснение отъ Никола Николовъ, прашити сж биле ревизори отъ министерството, които сж констатирали, че Никола Николовъ, действително е милавал и целувалъ нѣкои отъ ученичкитѣ си и то само ученички, а не и ученици и че Николовъ, най подиръ, е билъ даденъ подъ дисциплинаренъ сждъ за това свое поведение сарко ученичкитѣ и дисциплинарнага комисия, като е намѣрила Никола Николовъ за виновенъ въ целуване на своитѣ ученички (к. н.) макаръ безъ блудствена цѣль, защото послѣдното не било установено, го е осждла на глобавање съ 1/4 отъ заплатата му за два мѣсеца, защото поведението му съ ученичкитѣ било недостойно.

IV. — Прѣдъ видъ на всичко горѣизложено сждѣтъ отхвърли показанията на Никола Николовъ, Стефана Иванова и х. Коста Ивановъ и като взе прѣдъ видъ още и обстоятелството, че къмъ дѣлото нѣма доказателства, какво инкриминираната телеграма е била напечатана въ вѣстникъ „Камбана“ по желанието и съгласието на подсждимитѣ, дохожда до убѣждението, че послѣднитѣ сж дѣйствували напълно добросъвестно при подаването на телеграмата до министерството на просвѣтата и че сж нѣмали умисель да обидатъ и клеветятъ чрѣзъ печата потърпевшия Никола Николовъ, въ каквѣто случай речениитѣ подсждими слѣдва да бждатъ оправдани.

V. — Кolkото се отнася до възражението на защитата на подсждимитѣ, че дѣлото било неправилно заведено, понеже нѣмало разрѣшение отъ началството на наклеветения учителъ Никола Николовъ, то това възражение сждѣтъ намира за неоснователно, защото къмъ дѣлото има такова разрѣшение отъ Варненския окръженъ училищенъ инспекторъ за възбуждане углавно прѣслѣждане срѣщу обвиняемитѣ, а окръжния училищенъ инспекторъ трѣбва да се сматра като прямо началство на окѣветения учителъ. Съ оправдането на обвиняемитѣ слѣдва да се отхвърли и гражданския искъ на Никола Николовъ, който въ случая се явява неоснователенъ. Водимъ отъ горнитѣ съображения и на основание чл. чл. 460 а и 465 п. I отъ углавното сждопродводство, Русенскитѣ Апелативенъ Сждъ присжда: потвържда присждата на Варненския Окр. Сждъ отъ 18 май 1911 година подъ № 437.

Присждата е окончателна и подлежъ на обжалване прѣдъ Врховния Касационенъ Сждъ, въ двѣ недѣленъ срокъ, считанъ отъ 18 октомври 1911 година, когато ще бжде приготвена и обявена въ окличателна форма.

На първообразното подписали и. прѣдседателъ: Ив. Павловъ, членове: М. Генчевъ и Д. Йосифчевъ и под-секретарь Д. Кючуковъ.

Изнасяме горнята присжда отъ Апелативния Сждъ прѣдъ Варненскитѣ граждани за да видятъ, че учителитѣ, на които е повѣрено възпитаването на дѣцата имъ, сж дѣйствували вѣдобросъвестно и безъ вѣккави лоши намѣрениа да клеветятъ прословутия учителъ Никола Николовъ. Изнасяме тая присжда на внимание на окр. учил. инспекция, да види за изпълненъ пжтъ, че е врѣме да се тури край на тази разпривия съгласно съ интереситѣ на училищното дѣло.

**МАРИНАТА
РИБА:**

Калканъ, Тюркиъ, Кая и др.
приготвени тѣмно на сезонъ отъ специалностъ майсторъ, въ теветата отъ по 1 кгр., има за продаванъ голѣми количества.

Христо Христовъ
рѣспродавецъ.

Централитѣ — Варна.

Хрокика

За приносвачитѣ при варнен. гара.

Обръщаме вниманието на началника при варненската гара, че е необходимо да поубозае приносвачитѣ при сждбата гара, които съ пристигането на трема веднага нахлуватъ пжъ вагонитѣ, задрѣсватъ вратитѣ и пжтницитѣ не могатъ свободно да слизатъ отъ трема. Такава разпуснатостъ на и приносвачитѣ не се забѣлзва на никоя друга гара, освѣтъ на варненската.

При това тѣзи приносвачи се тикатъ пжъ бюфегитѣ и чаталитѣ, тамъ, кждѣто не имъ е мѣсто и съ своитѣ хамалски псувни и други безобразия отхвърщаватъ прислѣствующитѣ. Това всичко прави много лошо впечатление и г. Мариловъ трѣбва да вземе добра обѣдѣжка отъ горното.

Нередовности по телеграфа.

Оплакватъ ни се мнозина граждани, че подаденитѣ имъ въ варненската Т. II. Станция телеграми не сж биле прѣдавани на врѣме и това е ставало причина да страдатъ интереситѣ имъ.

Обръщаме вниманието на началника да внуши на подвѣдомственитѣ си служащи, че трѣбва да бждатъ повече усърдни къмъ работата си и да не допускатъ другъ пътъ подобни оплаквания.

Сѣмейството Велико Христовъ, благодарни на роднини и познати за всички искрени съболѣзнования по случай смъртта на обичания имъ Велико Павлия Христовъ.

Общински изборъ.

На 20 того, въ с. Тюркь Арнаутларъ, провадийско, сж биле произведени избори за общински съвѣтници. Отъ 572 избиратели, гласували сж за прогресиста 458 и за народникъ 114. Село Емиръ Гази.

Писатъ ни отъ с. Емиръ Гази, че на 13 того било наредено да се направи окопъ на гората близо до селото, за която цѣль провадийския дѣвичий пратилъ писмо до стражара Стоянъ Димовъ. При прѣдаването на писмото случилъ се тамъ и старшия стражаръ Лазаръ Ганчевъ Селенитѣ приготвени съ плуговетѣ си да почнатъ окопа. Почнали стражара какви наставления имало за окопа, обаче старшия Лазаръ Ганчевъ съ ароменъ езикъ освѣтъ че откажалъ да имъ даде наставления, но вземалъ въ заруцата си стражара и замислил, като оставилъ селенитѣ безъ да иматъ какво да правятъ и тѣ биле прикудени да се върнатъ въ селото.

Това е една подигравка и опасна игра съ селенитѣ, които губатъ вре-

мето си напразно, тъй необходимо и скъпо за тях. Обръщаме вниманието на дѣлничее и молимъ слѣдъ проверката на случката, да наложи прилпното наказание на старшия, като се има прѣдъ видъ, че именно сега при този режимъ, никому не ще бъде позволено да деробействува, а още повече да се прѣчи на селенитѣ!

Варнен. Търгов.-Индустр. Камара.

Тази годишната XX редовна сесия на камарата ще се открие на 1-й декември въ 3 часа слѣдъ пладнѣ, при дневенъ редъ:

1) Отчетъ за дѣяността на камарата прѣзъ 1911 год.

2) Отчетъ на търговското училище прѣзъ 1910/11 учебна година.

3) Избирание бюро на камарата и комисията за проверка на главния отчетъ на финансовитѣ операции за камарата прѣзъ 1910 година.

4) Чуждитѣ капиталы и тяхното значение за икономическото развитие на страната.

5) Отговорностъ на търговскитѣ агенти

6) Търговскитѣ съдѣлица въ свързка съ търговския кредитъ.

7) Поскъпяването на живота.

8) Подпомагане търговията и промишлеността ни отъ страна на Б. Н. Банка съ частъ отъ нейнитѣ печалби.

9) Нашето кашкаваджийство и сиренарство въ източнитѣ пазари.

10) Закона за застърчение на мѣстната индустрия.

11) Брашпаната ни индустрия въ източнитѣ пазари.

12) Разглеждане и приемане: а) правилника и програмата за вечерното търговско училище, б) правилника за разнитѣ врѣмени курсов и в) правилника за изпращането стипендиянтни отъ камарата по разнитѣ занаяти.

13) Бюджетопроекта на камарата за идущата 1912 година.

14) Одобряване нѣкои протоколи на бюрото на камарата.

15) Приемане главния отчетъ на финансовитѣ операции на камарата за 1910 година.

16) Разглеждане законопроекти отъ търговско-промишленъ характеръ, внесени или които ще се внесатъ въ Народното Събрание.

17) Разни прѣдложения и въпроси.

18) Разни прѣдложения и въпроси.

19) Разни прѣдложения и въпроси.

20) Разни прѣдложения и въпроси.

21) Разни прѣдложения и въпроси.

22) Разни прѣдложения и въпроси.

23) Разни прѣдложения и въпроси.

24) Разни прѣдложения и въпроси.

25) Разни прѣдложения и въпроси.

26) Разни прѣдложения и въпроси.

27) Разни прѣдложения и въпроси.

28) Разни прѣдложения и въпроси.

29) Разни прѣдложения и въпроси.

30) Разни прѣдложения и въпроси.

31) Разни прѣдложения и въпроси.

32) Разни прѣдложения и въпроси.

33) Разни прѣдложения и въпроси.

34) Разни прѣдложения и въпроси.

35) Разни прѣдложения и въпроси.

36) Разни прѣдложения и въпроси.

37) Разни прѣдложения и въпроси.

38) Разни прѣдложения и въпроси.

39) Разни прѣдложения и въпроси.

40) Разни прѣдложения и въпроси.

прави да не бждатъ на расположеение и да се издава по тяхъ, никакво удостоверение?!

И за двѣтѣ тѣзи обстоятелства обръщаме вниманието на м-ството.

Трени безъ отоплителъ.

Единия влакъ за гр. Добричъ пътува постоянно безъ отоплителенъ вагонъ; врѣмето е студено и пѣтницитѣ цѣли 6 часа зъзначъ отъ студъ. За питахме защо нѣма отоплителъ — отговори ни се че дирекцията разпоредила да се даде отоплителния вагонъ на приемателната комисия Левия — Добричъ. Отговора ни очудя: какъ е възможно дирекцията да лиши цѣлия трени отъ отопление за нѣколко си комисия отъ 3—4 души, които могатъ да пощуватъ и по станциитѣ Или ако е било необходимо за комисията отоплителенъ вагонъ, умното щеше да бжде дирекцията да изпрати другъ такъвъ, но не и да лишава цѣлъ трени отъ отопление.

Шантана.

Получихме обширно изложение за нарушенията на правилника за шантанитѣ, които всѣки денъ ставатъ въ мѣстния шантанъ и прѣдизвикватъ безконечнитѣ скандали. Въ слѣдния брой ще се повърнемъ и ще изложимъ всѣкитѣ подробности.

Получи се въ редакцията ни единъ екземпляръ отъ обявлението по паспортния приставъ за реда по визирането на паспортитѣ и качването на пѣтници и лобитѣкъ на параходитѣ. Приятно ни е да констатираме, че точното изпълнение на това обявление ще тури нужния редъ въ пристанището.

Заловенъ мошеникъ.

По заявлението на Гана Ив. Стоянова отъ гара Ишикаръ, полицията е заловила мошеника-фалшификаторъ Трифонъ Арнауловъ отъ гр. Шуменъ. При обиска сж заловени: 11 полици съ фалшиви подписи на Ив. Стояновъ отъ гара Ишикаръ, починалъ прѣди години на сума 4,650 и на Стефанъ Стояновъ, който билъ въ Америка, на сума 8,200 и двѣ полици неизпълнени, но само ударенъ печата на Ив. Стояновъ. Заловени сж сжщо и изрѣзи отъ подписитѣ на Г. Данковъ, Вл. Вълчевъ, Т. Х. Вълчиновъ и Б. К. Петровъ. Мошеника заедно съ вѣщественитѣ доказателства е прѣдаденъ на сѣдебнитѣ власти.

Изпълнително цѣло № 799 911

ОБЯВЛЕНИЕ № 727.

Извѣствамъ, че слѣдъ 31 денъ отъ двукратно публикуване настоящето въ мѣстни в-къ, ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Варна, шест осми $\frac{6}{100}$ части отъ една четвъртъ $\frac{1}{4}$ частъ праздно мѣсто равно на 1 мтр. $\frac{1}{2}$ при съседн: х. Димчу, Хаджиоглу и улица „Цариградска“, оцѣнено за 190 лева и 50 ст.

Това праздно мѣсто се продава за въ полза на малолѣтнитѣ му собственици, оставало имъ отъ покойния Аръфъ Бей Риза Беевъ отъ гр. Варна.

Желаящитѣ да го купятъ, могатъ да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ всѣки присѣственъ денъ и частъ въ канцеларията ми.

гр. Варна, 10 ноември 1911 г.
2—2 Сѣд. Приставъ: Хр. П. Бакаловъ

ПРѢДИ да застраховате живота си изучете новитѣ, НАИЗНОСНИ и ЛИБЕРАЛНИ тарифи на старото Дружество „АНКРЪ.“ Капитали и фондове 196.000,000.

СВѢДѢНИЯ БЕЗПЛАТНО.

Прѣдставители въ Варна:
ЧИМШИРОВЪ & СРЕБРОВЪ.

МОДЕНЪ ОБУЩАРСКИ МАГАЗИНЪ

на

Петръ Вергичевъ — Варна

УЛИЦА ПРЪСЛАВСКА

Награденъ съ златенъ медалъ отъ Балканското изложение въ Лондонъ.

Изработватъ се по поръчки всѣкакъвъ видъ
ОБУША СОЛИДНИ И ЕЛЕГАНТНИ.

Голѣмъ складъ на разни ГОТОВИ изработени тукъ обуша.

Привстигнаха прочутитѣ Руско-Американски галоши трижгелникъ. — Разни багажни и ръчни чанти.
Разни първокачествени кремове (бон) за обуша.

Отрива се подписка

за девета (1912) година на

СП. „МАЙКА И ДѢТЕ“

Списанието „Майна и дѣте“ е единичното българско популярно списание, което учи родителитѣ какъ да отгледватъ здрави и хубави дѣца. Списанието учи и самитѣ родители какъ да пазятъ своето здраве, защото само здрави родители и здрави сѣмейства отхранватъ здраво поколѣние.

Прѣдплатитѣ до 1 януарий 1912 година абонати ще получатъ:

Десетъ книжки на списанието илюстрирани съ най-разнообразно и полезно четиво.

Шестъ безплатни премии и извѣрнени подарѣци отъ които:

Петъ изящни картини на хромова хартия и въ отдѣлна корица.

Една книга безплатна премия. Книгата ще бжде прочутото съчинение на Х. Лотпки — „Твоего дѣте“.

Списанието „Майна и дѣте“ заедно съ подарѣцитѣ и премиятѣ струва 2.50 лв. прѣдплата. За странство 3 лева. Сумата се праща съ пощенски записъ. Приематъ се и марки.

Записитѣ и писмата адресирайте така: Списание „Майна и дѣте“ — София.

Настоятелитѣ на списанието получаватъ великолѣпни подарѣци. Всѣки може да бжде настоятелъ.

Книжарница Сава Тодоровъ, Варна

улица „Прѣславска“ 24. срѣщу хотелъ „Парижъ“.

Извѣствамъ на г. г. Секретарь-бирницитѣ, че въ книжарницата ми се намиратъ всѣчки видове общински регистри, канцеларски хартии, вликове, мастиха Български и Европейски и др. канцеларски принадлежности, които продавамъ при най-износни цѣни.

Всѣчки материяли въ качествено отношение сж най-прѣвѣсходни.

На г. г. учителитѣ прѣпоръчвамъ най-модерни тетрадки, блокчета, доброкачествени пастели и др. учебнически принадлежности, които продавамъ тоже при най-износни цѣни.

Само единъ опитъ ще Ви увѣри въ дѣйствителносттатъ на горнето.

Отъ Книжарницата

P. S.

Въ Книжарницата ми сж складирани Берилефи и Маски на покойния Драганъ Цанковъ, и се продаватъ по 5 лева.